

Interpretační sdělení Komise o postupech registrace motorových vozidel pocházejících z jiného členského státu

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 68/04)

1. ÚVOD

Zakoupení motorového vozidla v jiném členském státě nebo jeho přesunutí do jiného členského státu se stalo mnohem snazším než před několika lety, převážně vzhledem ke třem důležitým vývojovým událostem.

- a) Různé vnitrostátní systémy pro schvalování typu byly nahrazeny systémem ES schvalování typu úplného vozidla (WVTA) ⁽¹⁾, který se povinně vztahuje na většinu osobních automobilů od ledna 1998 a na většinu motocyklů od června 2003. V důsledku toho musí být tyto kategorie motorových vozidel v souladu se všemi příslušnými směrnicemi pro ES schvalování typu, aby mohly být uvedeny na trh, a členské státy nesmějí odmítnout prodej, registraci ani uvedení takových vozidel do provozu. Evropský parlament a Rada v současné době zvažují návrh nové „rámcové směrnice“ ⁽²⁾. Po jeho přijetí budou užitková vozidla (autobusy a autokary, dodávková a nákladní vozidla) začleněna do ES schvalování typu úplných vozidel. Jednotné ES schvalování typu v celé Evropské unii umožní rychlejší a jednodušší registraci ve všech členských státech.
- b) Nové nařízení o blokové výjimce k použití pravidel hospodářské soutěže na prodej a servis motorových vozidel ⁽³⁾ více prohlubuje možnosti evropských spotřebitelů uplatňovat výhody jednotného trhu v praxi, takže mohou plně využívat cenových rozdílů mezi jednotlivými členskými státy. Spotřebitelé mohou nyní například bez omezení využívat služeb prostředníků nebo obchodních zástupců k zakoupení svých motorových vozidel tam, kde jim to vyhovuje. Distributoři mají větší volnost působit mimo své domácí území a prodávat vozidla spotřebitelům v jiných členských státech (tzv. aktivní prodej navíc k pasivnímu prodeji, kdy spotřebitelé vyvíjejí iniciativu a obrací se na distributora).
- c) Evropské společenství (ES) zavedlo pro motorová vozidla harmonizované osvědčení o registraci ⁽⁴⁾. Osvědčení by mělo zejména usnadnit volný pohyb vozidel registrovaných v jednom členském státě na pozemních komunikacích jiných členských států a nové uvedení do provozu vozidel dříve registrovaných v jiném členském státě.

Značný počet občanů a podniků se však stále zdráhá koupit si motorové vozidlo v jiném členském státě, protože se obávají zbytečných formalit a dalších nákladů ve své domovské zemi. Navíc vede přesun motorových vozidel do jiného členského státu stále ke stížnostem, obzvláště kvůli zatěžujícím postupům při schvalování typu a registraci. V současné době se až 20 % probíhajících případů porušení práva v působnosti článků 28 až 30 Smlouvy o ES a 7 % případů SOLVIT týká registrace motorových vozidel ⁽⁵⁾.

Cílem tohoto sdělení je poskytnout komplexní a aktuální přehled zásad právních předpisů ES, které se vztahují na registraci motorových vozidel v jiném členském státě, než je stát nákupu vozidla, a na převod registrace mezi členskými státy, s ohledem na nedávný vývoj evropských právních předpisů a judikatury Soudního dvora. Toto sdělení však nepodává přehled zásad právních předpisů ES, které se vztahují na

⁽¹⁾ Směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/40/ES (Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 12).

⁽²⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a rovněž systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, předložený Komisí, KOM(2003) 418, pozměněný návrhem KOM(2004) 738.

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel (Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30). Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/103/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 344).

⁽⁵⁾ http://europa.eu.int/solvit/site/statistics/index_en.htm.

poplatky za registraci automobilů a silniční daně ⁽¹⁾, jež jsou v současné době upraveny články 25 nebo 90 Smlouvy o ES ⁽²⁾.

Toto sdělení nahrazuje v celém rozsahu interpretační sdělení Komise o postupech schvalování typu a registrace vozidel, která byla dříve registrována v jiném členském státě ⁽³⁾. Je však nutné poznamenat, že pravomoc rozhodnout s konečnou platností o výkladu právních předpisů Společenství přísluší pouze Evropskému soudnímu dvoru.

Toto sdělení se týká především orgánů členských států, které se zabývají schvalováním a registrací motorových vozidel, a pomůže jim správně provádět právní předpisy ES. Komise vypracuje pokyny pro spotřebitele, v nichž bude vysvětlen přesun a registrace vozidel v rámci EU.

Komise bude v každém případě nadále pozorně sledovat správné provádění zásad právních předpisů ES, které se vztahují na registraci a přesun motorových vozidel.

2. TERMINOLOGIE

Toto sdělení se vztahuje na první registraci motorových vozidel i na registraci motorových vozidel dříve registrovaných v jiném členském státě bez ohledu na to, zda jsou nová nebo ojetá.

Pro účely tohoto sdělení se „motorovým vozidlem“ rozumí:

- každé vozidlo s vlastním pohonem, úplné nebo nedokončené, určené k provozu na pozemních komunikacích, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h, a jeho přípojná vozidla, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských a lesnických traktorů a všech samohybných strojů a těžkých užitkových vozidel ⁽⁴⁾, nebo
- každé dvoukolové nebo tříkolové motorové vozidlo, ať se zdvojenými koly, nebo jiné, určené k používání na pozemních komunikacích ⁽⁵⁾.

Motorové vozidlo je „dříve registrované v jiném členském státě“, pokud získalo správní povolení pro uvedení vozidla do provozu na pozemních komunikacích, které zahrnuje identifikaci vozidla a vydání registrační značky. Toto sdělení se proto vztahuje také na motorová vozidla, na která se vztahovala dočasná nebo krátkodobá registrace, a motorová vozidla, na která se vztahovala služební registrace.

Není podstatná délka období, po které bylo vozidlo registrováno v jednom členském státě před svým přesunem do jiného členského státu.

3. REGISTROVÁNÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA V ČLENSKÉM STÁTĚ BYDLIŠTĚ

3.1 Co je pro účely registrace členský stát bydliště?

Podle Soudního dvora je registrace přirozeným důsledkem výkonu daňových pravomocí v oblasti motorových vozidel. Uspodňuje členskému státu registrace i ostatním členským státům dohled, protože registrace v jednom členském státě prokazuje zaplacení daní z motorových vozidel v tomto státě ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Zásady právních předpisů ES, které se v současné době vztahují na poplatky za registraci automobilů a silniční daně, jsou stanoveny v informačním dokumentu Komise o právech a povinnostech evropského občana týkajících se zdanění automobilů převáděných uvnitř Společenství nebo používaných pravidelně při cestách přes vnitřní hranice, zveřejněném na adrese http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/passenger_car/index_en.htm.

⁽²⁾ Komise přijala návrh o daních v oblasti osobních vozidel (KOM(2005) 261 ze dne 5. 7. 2006). Uvedený návrh stanoví postupné odstranění poplatků za registraci během přechodného období pěti až deseti let a systém náhrad zůstatkových poplatků za vozidla, pokud je vozidlo registrované v jednom členském státě trvale přemístěno k registraci do jiného členského státu.

⁽³⁾ Úř. věst. C 143, 15.5.1996, s. 4.

⁽⁴⁾ Viz článek 1 směrnice 70/156/EHS.

⁽⁵⁾ Tj. každý motocykl v oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, kterou se zrušuje směrnice Rady 92/61/EHS (Úř. věst. L 124, 9.5.2002, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/30/ES (Úř. věst. L 106, 27.4.2005, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 2002, Cura Anlagen GmbH v. Auto Service Leasing GmbH (ASL), C-451/99, Sb. rozh. s. I-03193 (<http://curia.europa.eu/en/content/juris/index.htm>).

Každá fyzická osoba musí své vozidlo registrovat v členském státě, ve kterém má obvykle bydliště. Článek 7 směrnice 83/182/EHS ⁽¹⁾ a článek 6 směrnice 83/183/EHS ⁽²⁾ stanoví přesná pravidla pro stanovení obvyklého bydliště v situacích, kdy příslušné osoby buď přechodně, nebo trvale žijí a řídí motorové vozidlo v jiném členském státě než svém vlastním. Podle judikatury Soudního dvora však nemůže být kvantitativní kritérium podle tohoto článku (nutnost žít déle než 185 dní ročně na daném místě) považováno za hlavní kritérium, pokud existují jiné faktory, které mění situaci.

V případech, kdy má osoba osobní i pracovní vazby ve dvou členských státech, je podle Soudního dvora její obvyklé bydliště určeno v rámci celkového posouzení s ohledem na veškeré podstatné skutečnosti tam, kde se nachází trvalé středisko zájmů této osoby. V případě, kdy určení obvyklého bydliště z celkového posouzení nevyplyne, musí být upřednostněny osobní vazby ⁽³⁾.

3.2 Různé kroky k získání registrace motorového vozidla

Stávající vnitrostátní právní předpisy členských států stanoví (maximálně) tři různé kroky k registraci motorového vozidla v přijímajícím členském státě:

- **Schválení technických vlastností motorového vozidla**, které je v mnoha případech ES schválením typu. Některé typy motorových vozidel však stále podléhají vnitrostátním schvalovacím postupům.
- **Technické prohlídky ojetých vozidel**, jejichž cílem je pro účely ochrany zdraví a lidských životů ověřit, zda je konkrétní motorové vozidlo v době registrace skutečně v dobrém technickém stavu.
- **Registrace motorového vozidla**, tj. správní povolení pro uvedení vozidla do provozu na pozemních komunikacích, které zahrnuje identifikaci motorového vozidla a vydání registrační značky.

3.3 Schválení technických vlastností motorového vozidla

3.3.1 ES schválení typu

Na všechny sériově vyráběné osobní automobily schválené od roku 1996, motocykly schválené od května 2003 a traktory schválené od roku 2005 se v zásadě vztahuje ES schválení typu. Jedná se o postup, kterým členský stát osvědčuje, že určitý typ vozidla splňuje všechny příslušné evropské požadavky bezpečnosti a ochrany životního prostředí. ES schválení typu je platné ve všech členských státech.

Výrobce motorového vozidla předloží podle směrnice 70/156/EHS svou **žádost o ES schválení typu** schvalovacímu orgánu členského státu, který vozidlu udělí ES schválení typu, jestliže splňuje všechny požadavky příslušných směrnic ⁽⁴⁾. Schvalovací orgán daného členského státu odešle schvalovacím orgánům ostatních členských států kopii certifikátu schválení typu vozidla pro každý typ vozidla, který schválil nebo odmítl schválit nebo pro který certifikát odejmul.

Výrobce jako držitel ES schválení typu vystaví **ES prohlášení o shodě** dokládající, že vozidlo bylo vyrobeno v souladu se schváleným typem vozidla. ES prohlášení o shodě musí doprovázet každé nové vozidlo s ES schválením typu. Příslušná pravidla ES k hospodářské soutěži navíc požadují, aby výrobci vydávali ES prohlášení o shodě nediskriminujícím způsobem a včas, bez ohledu na určení a/nebo původ vozidla (tj. bez ohledu na skutečnost, zda je vozidlo prodáno spotřebiteli v jiném členském státě nebo pořízeno obchodníkem od distributora v jiném členském státě).

⁽¹⁾ Směrnice Rady 83/182/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které platí v rámci Společenství pro dočasný dovoz některých dopravních prostředků (Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 59). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129).

⁽²⁾ Směrnice Rady 83/183/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu (Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 64). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/12/EHS (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 2001, Paraskevas Louloudakis v. Elliniko Dimosio, C-262/99, Sb. rozh. s. I-05547.

⁽⁴⁾ Příslušné směrnice jsou uvedeny v příloze IV části I směrnice 70/156/EHS.

Členské státy mohou registrovat a povolit prodej nebo uvedení do provozu nových vozidel s ES schválením typu na základě jejich konstrukce a funkce, pouze pokud jsou provázena platným ES prohlášením o shodě.

Evropské právní předpisy nevyžadují, aby prohlášení o shodě bylo po registraci uchováno při vozidle. Ve většině členských států je ES prohlášení o shodě po registraci vozidla uloženo u daných orgánů.

Pro nová vozidla s ES schválením typu, která jsou doprovázena platným prohlášením o shodě, nemůže být požadováno nové schválení jejich technických vlastností ani splnění dalších technických požadavků týkajících se jejich konstrukce a funkce, pokud nebyla po opuštění závodu výrobce zjevně upravena. Proto nejsou dovoleny ⁽¹⁾ vnitrostátní právní předpisy, podle nichž motorová vozidla, na která se vztahuje platný certifikát ES schválení typu, nemohou být registrována, pokud není předloženo vnitrostátní osvědčení osvědčující jejich shodu s vnitrostátními požadavky, například týkajícími se emisí z výfuku.

3.3.2 Vnitrostátní schválení

Podle stávajících právních předpisů Společenství nemají ES schválení typu následující kategorie motorových vozidel:

- užitková vozidla (autobusy, autokary, dodávková a nákladní vozidla) a jejich přípojná vozidla,
- vozidla vyráběná v malých sériích,
- vozidla schvalovaná jednotlivě.

U nového motorového vozidla, které nemá ES schválení typu, může být v přijímajícím členském státě před registrací vyžadováno vnitrostátní schválení. Vnitrostátní schválení povede k vnitrostátnímu prohlášení o shodě, které bude kromě jiných účelů sloužit k registraci motorového vozidla.

Vnitrostátní schválení může být buď vnitrostátní schválení typu, nebo vnitrostátní jednotlivé schválení:

- **Vnitrostátní schválení typu** a vnitrostátní schválení typu malé série mají zajistit soulad typu vozidla s příslušnými vnitrostátními technickými požadavky. Výsledkem je vnitrostátní prohlášení o shodě s typem vydané výrobcem, ve kterém potvrzuje, že konkrétní vozidlo bylo vyrobeno ve shodě se schváleným typem vozidla.
- **Vnitrostátní jednotlivé schválení** se týká osvědčení souladu určitého vozidla (jedinečného či nikoli) s příslušnými vnitrostátními požadavky. Tento postup se vztahuje zejména na vozidla, která jsou dovážena jednotlivě ze třetích zemí a která nejsou v souladu s požadavky evropského schválení typu, a na vozidla jedinečná.

Postupy vnitrostátního schválení typu a jednotlivého schválení pro motorová vozidla, která mají být používána nebo registrována v Evropské unii poprvé, obvykle nespádají do působnosti právních předpisů ES.

Vnitrostátní schvalovací postupy pro motorová vozidla, která již obdržela vnitrostátní schválení v jiném členském státě, a pro motorová vozidla, která již byla registrována v jiném členském státě, však musí být v souladu s články 28 a 30 Smlouvy o ES. Podle judikatury Soudního dvora není existence takových vnitrostátních postupů jako takových nutně s uvedenými články v rozporu.

Tato schválení však musí splňovat alespoň následující procedurální podmínky, aby vyhověla článkům 28 a 30 Smlouvy o ES ⁽²⁾:

- a) Vnitrostátní schvalovací postupy musí být v každém případě založeny na **objektivních, nediskriminačních kritériích, která jsou známa předem**, s cílem omezit volnost uvážení vnitrostátních orgánů tak, aby nebyla používána svévolně.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. května 1997, správní řízení vyvolané společností VAG Sverige AB, C-329/95, Sb. rozh. s. I-02675.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. ledna 2002, Canal Satélite Digital SL v. Administración General del Estado, a Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), C-390/99, Sb. rozh. s. I-00607.

- b) Takové postupy **nesmí vést ke zdvojování kontrol**, které již byly provedeny v souvislosti s jinými postupy, ať již ve stejném či jiném členském státě. Z toho vyplývá, že vnitrostátní orgány nemají právo vyžadovat technické zkoušky, pokud tyto zkoušky již byly provedeny v jiném členském státě a jejich výsledky jsou těmto orgánům dostupné, nebo jim na jejich žádost mohou být zpřístupněny. Vyžaduje to aktivní přístup ze strany vnitrostátního orgánu, kterému je podána žádost o schválení motorového vozidla nebo v této souvislosti o uznání rovnocennosti certifikátu schválení vydaného schvalovacím orgánem jiného členského státu. Po tomto druhém orgánu je případně rovněž požadován obdobný aktivní přístup a v této souvislosti je úkolem členských států zajistit vzájemnou spolupráci příslušných schvalovacích orgánů s ohledem na usnadnění postupů, které mají být dodrženy pro získání přístupu na vnitrostátní trh členského státu dovozu ⁽¹⁾.
- c) Tento postup musí být snadno přístupný a musí být možné jej dokončit v přiměřené lhůtě a pokud povede k zamítnutí, musí rozhodnutí o zamítnutí umožňovat použití opravných právních prostředků. Tento postup musí být výslovně stanoven v opatření s obecnou působností, závazném pro vnitrostátní orgány. Vnitrostátní schvalovací postup navíc neodpovídá základním zásadám volného pohybu zboží, pokud jeho trvání a nepřiměřené náklady, které s ním jsou spojeny, odrazují vlastníka motorového vozidla od snahy získat schválení motorového vozidla.

Technické požadavky přijímajícího členského státu nesmějí zbytečně vyžadovat úpravu motorového vozidla. Skutečnost, že motorové vozidlo již bylo registrováno v jiném členském státě, znamená, že jeho příslušné orgány usoudily, že toto motorové vozidlo splňuje technické požadavky platné v daném místě. Schválení motorového vozidla již schváleného v jiném členském státě bez ohledu na skutečnost, zda již vozidlo bylo registrováno, mohou proto příslušné vnitrostátní orgány zamítnout, pouze pokud motorové vozidlo představuje skutečné riziko pro veřejné zdraví. Podle judikatury Soudního dvora musí členské státy při uplatňování své volnosti uvážení ve vztahu k ochraně veřejného zdraví respektovat zásadu proporcionality. Prostředky, které si zvolí, musí být proto omezeny na to, co je skutečně nezbytné pro zajištění ochrany veřejného zdraví nebo splnění nadřazených požadavků týkajících se například bezpečnosti silničního provozu, a musí být přiměřené sledovanému záměru, kterého by nebylo možné dosáhnout opatřeními, která by méně omezila obchod uvnitř Společenství ⁽²⁾. Jelikož článek 30 Smlouvy o ES stanoví výjimku, která má být vykládána přísně ⁽³⁾, z pravidla volného pohybu zboží ve Společenství, **je úkolem vnitrostátních orgánů, které se na ni odvolají, prokázat u každého případu, že uplatnění jejich pravidel je nezbytné k poskytnutí účinné ochrany zájmů zmiňovaných v článku 30 Smlouvy o ES** a obzvláště, že schválení příslušného motorového vozidla představuje skutečné riziko pro lidské zdraví nebo bezpečnost silničního provozu.

Nelze rozumně argumentovat, že pouhá skutečnost, že vozidlo bylo schváleno podle pravidel jiného členského státu a může mít (avšak nemusí) určité technické vlastnosti lišící se od vlastností stanovených právními předpisy členského státu určení nebo od vlastností rovnocenného schválení typu v tomto státě, představuje vážné riziko pro lidské zdraví a život nebo pro životní prostředí.

V praxi to vyžaduje, aby příslušné orgány přijímajícího členského státu provedly následující kroky:

- a) Technické vlastnosti motorového vozidla dříve schváleného a registrovaného v jiném členském státě by nejprve měly být posouzeny z hlediska technických pravidel platných v přijímajícím členském státě. Nikoliv však na základě současných platných pravidel, ale na základě pravidel platných (v přijímajícím členském státě) v okamžiku schválení v členském státě původu.
- b) Příslušné orgány musí vzít v úvahu zkoušku a osvědčení vydané příslušnými orgány jiných členských států a výrobcem ⁽⁴⁾. Další zkoušky mohou být požadovány, pouze jsou-li nezbytné, aby příslušným orgánům poskytly informace, které nelze nalézt v osvědčeních.
- c) Na základě toho určí příslušné orgány, ve kterých bodech není motorové vozidlo v souladu s technickými pravidly platnými v přijímajícím členském státě v okamžiku prvního schválení vozidla v EU.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. listopadu 2005, Komise Evropských společenství v. Portugalská republika, C-432/03, Sb. rozh. s. I-09665.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. února 2004, Komise Evropských společenství v. Francouzská republika, C-24/00, Sb. rozh. s. I-01277.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. února 2004, trestní řízení proti Johnu Greenhamovi a Léonardu Abelovi, C-95/01, Sb. rozh. s. I-01333.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. října 2003, Komise Evropských společenství v. Italská republika, C-455/01, Sb. rozh. s. I-12023.

- d) Až poté mohou příslušné orgány uplatnit vnitrostátní technická pravidla, která jsou přiměřená z hlediska jednoho z naléhavých důvodů uznávaných Soudním dvorem jako povinné požadavky nebo zmíněných v článku 30 Smlouvy o ES. Je nutné zdůraznit, že uplatňováním nepřiměřených vnitrostátních technických pravidel vůči konkrétnímu motorovému vozidlu by došlo k porušení právních předpisů Společenství, které mají v každém případě přednost před vnitrostátními právními předpisy.

3.4 Technické prohlídky ojetých vozidel

Technická prohlídka má prověřit, zda je **konkrétní motorové vozidlo v okamžiku registrace v dobrém technickém stavu**. Skutečnost, že motorové vozidlo bylo od své poslední technické prohlídky používáno na veřejných pozemních komunikacích, však může ospravedlnit jeho technickou prohlídku při registraci v jiném členském státě.

Podle judikatury Soudního dvora ⁽¹⁾ mohou proto členské státy požadovat, aby **motorová vozidla dříve registrovaná ve stejném nebo jiném členském státě před registrací prošla technickou prohlídkou** za předpokladu, že je tato kontrola povinná pro jakýkoliv převod vlastnictví libovolného podobného motorového vozidla nebo pro jakoukoliv změnu držitele osvědčení o registraci bez ohledu na to, zda bylo motorové vozidlo registrováno ve stejném nebo jiném členském státě. Technická prohlídka před registrací musí splňovat alespoň stejné procedurální podmínky jako schválení technických vlastností motorového vozidla, konkrétně:

- a) Musí být založena na **objektivních, nediskriminačních kritériích, která jsou známa předem**, s cílem omezit volnost uvážení vnitrostátních orgánů tak, aby nebyla používána svévolně.
- b) Technické prohlídky **nesmí vést ke zdvojení kontrol**, které již byly provedeny v souvislosti s jinými postupy, ať již ve stejném či jiném členském státě. Pokud vozidlo prošlo technickou prohlídkou v určitém členském státě, zásada rovnocennosti a vzájemného uznávání stanovená v čl. 3 odst. 2 směrnice Rady 96/96/ES ⁽²⁾ ukládá všem ostatním členským státům, aby uznaly osvědčení vydané při této příležitosti, což jim však nebrání požadovat další zkoušky, které jsou obvykle prováděny pro účely registrace na jejich území, za předpokladu, že se na tyto zkoušky již nevztahuje uvedené osvědčení ⁽³⁾.
- c) Komise se domnívá, že postup technických prohlídek musí být snadno dostupný a musí být možné jej dokončit v přiměřené lhůtě. Omezení technických prohlídek u dovážených vozidel na zvláštní a samostatně pověřené stanice kontroly může představovat překážku obchodu mezi členskými státy.

3.5 Registrace motorového vozidla

Registrací motorového vozidla členský stát povoluje uvedení vozidla do provozu na pozemních komunikacích, což zahrnuje identifikaci motorového vozidla a vydání registrační značky.

3.5.1 První registrace motorového vozidla

U nového motorového vozidla s ES schválením typu, zakoupeného v jiném členském státě, musí členský stát registrace požadovat kromě příslušných osobních údajů osoby nebo organizace žádající o registraci podle harmonizovaného kódu Společenství C ⁽⁴⁾ **ES prohlášení o shodě** ⁽⁵⁾.

Pro vozidla bez ES schválení typu může členský stát požadovat předložení osvědčení příslušného vnitrostátního schválení typu nebo vnitrostátního jednotlivého schválení (viz oddíl 3.3.2).

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 1986, Bernhard Schloh v. Auto contrôle technique SPRL, C-50/85, Sb. rozh. s. I-01855, odst. 14–16; C-451/99, odst. 62–64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Věc C-451/99.

⁽⁴⁾ Podle příloh I a II směrnice 1999/37/ES.

⁽⁵⁾ Čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS.

Komise se domnívá, že členské státy mají právo v okamžiku registrace kontrolovat, zda byla správně zaplacená DPH.

Pokud *profesionální obchodník* v jiném členském státě prodá motorové vozidlo, je povinen vystavit fakturu. Pro účely DPH existují dvě možnosti:

- a) Motorové vozidlo je „nové“, pokud se dodání buď uskuteční do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo pokud má vozidlo ujetu nejvýše 6 000 km. DPH bude splatná v členském státě, do kterého je vozidlo přemístěno podle článku 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ (směrnice o DPH). Dodání nových dopravních prostředků je osvobozeno od daně v členském státě původu, kde je obchodník usazen (čl. 138 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH). Podle tohoto ustanovení musí být pro osvobození od daně doloženo, že nový dopravní prostředek je odeslán nebo přepraven pořizovateli do místa mimo členský stát původu, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich.
- b) Motorové vozidlo není „nové“, pokud jede soukromá osoba do jiného členského státu koupit motorové vozidlo a sama je přepraví zpět (nebo zařídí, aby tak bylo učiněno), pak nakoupí se sazbou DPH v místě prodeje a výsledkem je zdanění v „místě původu“. DPH bude splatná v členském státě, kde je obchodník usazen. Pokud obchodník s automobily koupil automobil od prvního majitele, který neodečetl DPH zahrnutou do kupní ceny motorového vozidla, použije se zvláštní režim pro použité zboží („systém přírážky“) (článek 312 a články následující směrnice o DPH).

Pokud *soukromá osoba* prodá své motorové vozidlo, vozidlo může být pro účely DPH:

- a) „nové“ (definice nového vozidla je uvedena v písmenu a) výše). V takovém případě bude DPH splatná v členském státě, do kterého je vozidlo přemístěno (článek 2 směrnice DPH). K zamezení dvojímu zdanění má soukromá osoba, která prodala „nový automobil“, nárok na odpočet nebo vrácení daně zahrnuté do kupní ceny v členském státě původu, a to až do výše nepřekračující výši daně, kterou by byla povinna odvést, kdyby toto dodání bylo v členském státě původu zdanitelné (článek 172 směrnice o DPH);
- b) ne „nové“. Takové plnění nespadá do působnosti DPH. Nebude splatná žádná DPH.

Komise se domnívá, že vnitrostátní orgány mohou v okamžiku registrace rovněž požadovat **doklad o pojistném**.

3.5.2 Motorová vozidla dříve registrovaná v jiném členském státě

Pro motorové vozidlo dříve registrované v jiném členském státě může členský stát registrace požadovat předložení pouze následujících dokumentů:

- a) **Originál nebo kopie neharmonizovaného osvědčení o registraci vydaného v jiném členském státě:** Mnoho vozidel registrovaných před rokem 2004 má stále neharmonizované osvědčení o registraci. V právních předpisech Společenství není zakotvena žádná povinnost předat originál nebo kopii tohoto typu osvědčení vydaného v jiném členském státě vnitrostátním registračním orgánům členského státu určení. Komise se však domnívá, že vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit povinnost kupujícímu předložit před registrací motorového vozidla kopii osvědčení o registraci vydaného v členském státě původu, aby nedocházelo ke dvojím správním kontrolám nebo pro omezení trestné činnosti týkající se vozidel.
- b) **Harmonizované osvědčení o registraci:** Každý členský stát uznává harmonizované osvědčení o registraci vydané kterýmkoli jiným členským státem pro novou registraci vozidla v jiném členském státě⁽²⁾. Pokud kupující zakoupí motorové vozidlo s harmonizovaným osvědčením o registraci, obdrží v každém případě část I předchozího osvědčení o registraci a část II, jestliže byla vydána. Část I předchozího osvědčení o registraci a část II (jestliže byla vydána) musí být předány registračním orgánům členského státu určení, aby tyto orgány mohly odejmout část nebo části předchozího osvědčení o registraci. Do dvou měsíců musí uvědomit orgány členských států, které osvědčení vydaly, o jeho odejmutí. Kromě toho musí osvědčení, které odejmul, vrátit těmto orgánům na jejich žádost do šesti měsíců od odejmutí

(1) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím 2007/133/ES (Úř. věst. L 57, 24.2.2007, s. 12).

(2) Článek 4 směrnice 1999/37/ES.

osvědčení. Pokud osvědčení o registraci sestává z částí I a II ⁽¹⁾ a část II chybí, mohou příslušné orgány v členském státě, kde je vyžadována nová registrace, ve výjimečných případech rozhodnout o nové registraci vozidla, ale jen po obdržení písemného nebo elektronického potvrzení od příslušných orgánů členského státu, kde bylo vozidlo předtím registrováno, že žadatel je oprávněn k nové registraci vozidla v jiném členském státě ⁽²⁾.

c) ES prohlášení o shodě nebo vnitrostátní prohlášení o shodě:

— Vnitrostátní orgány nemohou požadovat ES prohlášení o shodě pro vozidla dříve registrovaná v jiném členském státě, jestliže předchozí osvědčení vozidla o registraci plně vyhovuje vzoru ve směrnici 1999/37/ES. Podle článku 4 směrnice uznává každý členský stát osvědčení o registraci vydané kterýmkoli jiným členským státem pro novou registraci vozidla v daném členském státě.

— Vnitrostátní orgány však mohou požadovat ES prohlášení o shodě pro vozidla dříve registrovaná v jiném členském státě, pokud jim neharmonizované osvědčení o registraci ostatních členských států neumožňuje s dostatečnou přesností motorové vozidlo identifikovat.

— Pokud motorové vozidlo nemá ES prohlášení o shodě, mohou vnitrostátní orgány požadovat vnitrostátní prohlášení o shodě.

d) Doklad o zaplacení DPH, pokud je vozidlo nové pro účely DPH (viz oddíl 3.5.1).

e) Osvědčení o pojištění.

f) **Osvědčení o způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích**, pokud jsou technické prohlídky povinné pro všechny nové registrace motorových vozidel dříve registrovaných ve stejném nebo jiném členském státě.

4. PŘESUNUTÍ MOTOROVÉHO VOZIDLA DO JINÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Motorové vozidlo může být samozřejmě umístěno na přípojné vozidlo nebo na nákladní vozidlo a odvezeno do jiného členského státu. Mnoho motorových vozidel však bude do členského státu určení přivezeno řidičem.

Většina členských států upřesňuje, že motorové vozidlo obecně nelze provozovat na veřejných pozemních komunikacích bez zobrazení registrační značky. Standardní situací je řízení motorového vozidla s registračními tabulkami členského státu původu nebo členského státu určení.

Navíc musí být občanskoprávní odpovědnost stále kryta pojištěním ⁽³⁾ a motoristům se doporučuje mít u sebe při používání svého vozidla „zelenou kartu“, tj. mezinárodní osvědčení o pojištění ⁽⁴⁾. Avšak po podpisu mnohostranné dohody ⁽⁵⁾ ve všech členských státech (jakož i v Andoře, Chorvatsku, Lichtenštejnsku, Norsku a Švýcarsku) je poznávací značka vozidla rovnocenná osvědčení o pojištění. To umožňuje motorovým vozidlům, která mají poznávací značku z jedné z těchto zemí, se v této oblasti volně pohybovat bez kontrol osvědčení o povinném pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla na hranicích.

⁽¹⁾ Podle 7. bodu odůvodnění směrnice 1999/37/ES používají členské státy osvědčení o registraci sestávající buď z jediné části, nebo ze dvou oddělených částí, a „v současné době je vhodné umožnit existenci obou systémů“. Proto podle čl. 3 odst. 1 směrnice osvědčení o registraci sestává buď z jediné části podle přílohy I, nebo ze dvou částí podle příloh I a II. Odkaz na část II platí pouze pro členské státy, které dodržují systém osvědčení o registraci se dvěma oddělenými částmi (část I a část II).

⁽²⁾ Čl. 5 odst. 2 směrnice 1999/37/ES.

⁽³⁾ Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ Každý motorista může zelenou kartu obdržet od pojistitele, který mu poskytl povinné pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla. Systém zelených karet byl zaveden v roce 1953 pod záštitou Evropské hospodářské komise OSN a spravuje jej Rada kancelářů. Zelená karta osvědčuje, že motorista má alespoň minimální povinné pojištění zákonné odpovědnosti požadované právními předpisy navštívené země (pro více informací viz: <http://www.cobx.org/public/NXhomeEng-Public.htm>).

⁽⁵⁾ Dohoda mezi národními kanceláři pojistitelů členských států Evropského hospodářského prostoru podepsaná dne 30. května 2002, uvedená v příloze rozhodnutí Komise 2003/564/ES ze dne 28. července 2003, kterým se provádí směrnice Rady 72/166/EHS, pokud jde o kontroly pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 23).

Existují dva způsoby, jak může být motorové vozidlo zákonným způsobem přivezeno řidičem do členského státu určen: buď je motorové vozidlo označeno služební registrační tabulkou, nebo je motorové vozidlo označeno dočasnou registrační tabulkou.

4.1 Řízení motorového vozidla se služebními registračními tabulkami

Systémy služební registrace existují ve většině členských států, aby měli maloobchodníci možnost řídit motorová vozidla na veřejných pozemních komunikacích po velmi krátkou dobu, aniž by je museli formálně registrovat. Systémy služební registrace jsou vyhrazeny výrobcům, montérům, distributorům a obchodníkům ve vztahu k motorovým vozidlům, která vlastní.

Většina členských států nevydává služební osvědčení o registraci jako taková, která by zahrnovala identifikaci motorového vozidla. Obvykle poskytují jiný typ dokumentu, který tvoří vazbu mezi registračními tabulkami a jejich držitelem, a/nebo požadují po držitelích, aby vedl knihu jízd, ve které jsou zaznamenány jízdy podniknuté s danou registrační tabulkou.

Podle čl. 35 odst. 1 písm. a) Vídeňské úmluvy o silničním provozu ⁽¹⁾ nesmějí smluvní strany bránit pohybu motorových vozidel, která jsou registrována jinou smluvní stranou, pokud má řidič osvědčení o registraci. Smluvní strany musejí také uznat osvědčení o registraci vydané jinými smluvními stranami v souladu s touto úmluvou. V této úmluvě však není ustanovení požadující nebo povolující, aby smluvní strany bránily volnému pohybu vozidel, která požadavky úmluvy nespĺňují.

Vzhledem k volnému tranzitu zboží uvnitř Společenství ⁽²⁾ je pohyb motorových vozidel uvnitř Společenství, která jsou opatřena služební registrační značkou vydanou v jiném členském státě, upraven Smlouvou o ES ⁽³⁾, zejména jejím článkem 28. Možné překážky musí být zdůvodněny v souladu s článkem 30 Smlouvy o ES nebo jedním ze závazných požadavků přijímaných Soudním dvorem.

Zásada, že každý členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil, že občanskoprávní odpovědnost z provozu vozidel, která mají obvyklé stanoviště na jeho území, je kryta pojištěním, se obvykle také vztahuje na vozidla se služebními registračními tabulkami. Rozsah pojištěné odpovědnosti a podmínky pojistného krytí mají být určeny na základě těchto opatření. Členské státy však mohou z této povinnosti vyjmout vozidla označená služebními registračními tabulkami (tj. odchýlit se od výše uvedeného ustanovení), pokud se takové tabulky objeví na seznamu sestaveném příslušným členským státem a oznámeném ostatním členským státům a Komisi. V tom případě si ostatní členské státy zachovávají právo požadovat, aby držitel takového vozidla měl platnou zelenou kartu nebo aby na hranicích uzavřel pojistnou smlouvu hraničního pojištění splňující požadavky dotyčného členského státu ⁽⁴⁾. Nová změna směrnice 72/166/EHS zavedená pátou směrnicí o pojištění motorových vozidel 2005/14/ES ⁽⁵⁾ však uvádí, že by s vozidly osvobozenými od povinnosti pojištění na základě označení zvláštní tabulkou mělo být zacházeno stejným způsobem jako s vozidly nepojištěnými. Poškození v důsledku nehod způsobených takovými vozidly budou mít právo požádat o odškodnění u orgánu pro odškodnění země, ve které k nehodě došlo. Tento orgán by měl mít nárok vůči záručnímu fondu zřízenému v zemi, kde má vozidlo své obvyklé stanoviště.

4.2 Motorová vozidla označená dočasnou registrační tabulkou

Mnoho členských států zavedlo systém dočasné registrace, aby mohlo být motorové vozidlo provozováno po krátké období, než obdrží konečnou registraci nebo než opustí území. Dočasná registrace je obvykle provedena v členském státě původu vozidla. Komise se však domnívá, že z obecné zásady volného tranzitu zboží a směrnice o registračních dokladech vozidel vyplývá, že členský stát původu by měl také na svém území připustit použití dočasných registračních tabulek a osvědčení vydaných členským státem určením.

⁽¹⁾ Organizace spojených národů – Evropská hospodářská komise, 8. listopadu 1968, ve znění pozdějších předpisů.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, Administration des douanes et droits indirects v. Rioglass SA a Transremar SL, C-115/02, Sb. rozh. s. I-12705, bod 18.

⁽³⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. října 2003, trestní řízení proti Marcovi Grillimu, C-12/02, Sb. rozh. s. I-11585.

⁽⁴⁾ Ustanovení čl. 4 písm. b) směrnice 72/166/EHS.

⁽⁵⁾ Ustanovení čl. 1 odst. 3 písm. b). Má být provedeno členskými státy do 11. června 2007.

Pro dočasnou registraci:

- členské státy mohou vydat **dočasné osvědčení o registraci, které se neliší nebo se liší jen málo od vzoru stanoveného ve směrnici 1999/37/ES**. V takovém případě jsou ostatní členské státy povinny uznat dočasné osvědčení o registraci vydané členským státem pro identifikaci vozidla v mezinárodní dopravě za předpokladu, že má řidič u sebe část I osvědčení o registraci podle čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice ⁽¹⁾,
- alternativně se **dočasné osvědčení o registraci může podstatně lišit od vzoru stanoveného ve směrnici 1999/37/ES**. Ostatní členské státy v zásadě musejí osvědčení uznávat v souladu s články 28 a 30 Smlouvy o ES.

Volný pohyb motorového vozidla označeného dočasnou registrační tabulkou a vybaveného osvědčením může být omezen pouze z důvodů souvisejících s bezpečností silničního provozu (jako jsou například řidičské schopnosti řidiče, dodržování místních dopravních předpisů, nebo technická způsobilost motorového vozidla k provozu), v případě důvodného podezření na krádež vozidla nebo pokud mají kontrolní orgány odůvodněné pochyby o platnosti osvědčení.

Kromě toho se motoristům doporučuje mít u sebe „zelenou kartu“ potvrzující pojistné alespoň na minimální povinné úrovni požadované právními předpisy navštívené země. Během cesty a až do své konečné registrace v členském státě určení se musí na vozidlo vztahovat pojistná smlouva vydaná pojistitelem oprávněným působit ve státě původu vozidla. Nové pravidlo ⁽²⁾, které má být provedeno členskými státy do 11. června 2007, však stanoví, že pokud je vozidlo odesláno z jednoho členského státu do jiného, za členský stát, kde se nachází riziko, se pokládá cílový členský stát, a to bezprostředně poté, co kupující převezme vozidlo, po dobu třiceti dnů, přestože vozidlo nebylo v cílovém členském státě řádně registrováno. To umožní kupujícímu vozidla získat pojištění v členském státě svého bydliště, přestože je vozidlo stále označeno zahraniční registrační tabulkou (dočasná tabulka země původu). Z praktického hlediska to znamená, že by mělo být pojištění získáno v zemi určení. Takové pojištění mohou nabídnout pojišťovny usazené v členském státě určení nebo usazené v jiných členských státech, poskytující služby v členském státě určení na základě volného pohybu služeb nebo svobody usazování.

5. OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Každé rozhodnutí přijaté vnitrostátními orgány zamítající schválení typu motorového vozidla nebo zamítající jeho registraci se musí oznámit dotčené osobě s uvedením možnosti podat opravné prostředky, které jsou jí podle platných právních předpisů dotčených členských států k dispozici, a lhůt pro jejich podání ⁽³⁾.

Kromě formálních vnitrostátních opravných prostředků dostupných osobě žádající o registraci mohou občané a podniky hledat řešení při problémech se schválením vozidla nebo s registrací automobilu prostřednictvím systému SOLVIT ⁽⁴⁾. Použití systému SOLVIT je bezplatné.

Rovněž je možné obrátit se přímo na Evropskou komisi a podat vůči určitému členskému státu stížnost. Má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj vyplývá ze Smlouvy o ES, může vůči danému členskému státu zahájit řízení pro nesplnění povinnosti podle článku 226 Smlouvy o ES.

⁽¹⁾ Směrnice 1999/37/ES se rovněž vztahuje na dočasná osvědčení o registraci, která by měla být uznávána členskými státy podle článku 1, čl. 2 písm. b) a článku 4 uvedené směrnice.

⁽²⁾ Nový článek 4a vložený do třetí směrnice Rady 90/232/EHS (Úř. věst. L 129, 19.5.1990, s. 33) o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel směrnicí 2005/14/ES.

⁽³⁾ Článek 12 směrnice 70/156/EHS.

⁽⁴⁾ <http://europa.eu.int/solvit/>.